

BENVOLGUT DEGÀ, VICERECTOR, PROFESSORS, GRADUATS, GRADUADES, SENYORES, SENYORS, AUTORITATS

Moltes gràcies a aquells que vàreu pensar amb mi per apadrinar aquesta promoció. Realment va ésser una agradable sorpresa i és un gran honor haver sigut escollida per apadrinar aquesta nova promoció de graduats i graduades. És un plaer poder compartir amb vosaltres aquest dia tan especial.

Jo, com vosaltres, vaig estudiar en aquesta facultat. Vaig començar l'any 95 i, tot i que han passat ja molts anys, encara recordo els comentaris dels meus amics i familiars respecte a la meva elecció universitària: Que estudies, què?, màquines navals?, i això que és?, és una carrera universitària?, i quan acabis que faràs?, ... En fi, tantes preguntes em feien que fins i tot vaig dubtar si havia fet bé en matricular-me en aquesta carrera.

Els meus dubtes es van esvaïr ràpidament, ja que, la facultat, la carrera, les assignatures, els professors, els companys, el bar, les festes, ... Tot era molt millor del que jo m'havia imaginat. SOBRETOT LES FESTES ☺ TOT S'HA DE DIR!

Vosaltres, com totes les persones que hem passat per aquesta Facultat o, per aquesta GRAN FAMÍLIA que és la FNB, heu deixat la vostra pròpia marca, ja sigui per una presentació espectacular, per les vostres notes, per una resposta donada a un professor a classe o, simplement, i el més important, per la gran colla d'amics i professionals que heu conegut i amb els quals heu treballat i heu après. Espero que, com jo, sempre pugueu parlar bé de la vostra època a la Facultat i que el vostre pas per la Universitat us hagi deixat una marca única i singular que us ajudarà a afrontar les noves etapes que ara comencen.

Com us deia abans, una de les preguntes típiques era: i de què treballaràs quan acabis d'estudiar?, la resposta en el meu cas era o semblava fàcil: DE MAQUINISTA NAVAL però, respondre això era com començar un monòleg de la indústria marítima amb tot tipus de preguntes per acabar parlant de l'enfonsament del TITÀNIC. Al final i, seguint el consell d'una amiga de nàutica, vaig optar per respondre a tothom doncs, ... BUSCAR FEINA, COM QUALSEVOL PERSONA.

La meua resposta era una veritat a mitges i, em vaig donar conte abans d'acabar la carrera, la veritable resposta hauria d'haver sigut directament: TREBALLAR EN ALLÒ QUE M'AGRADA, COM A PERSONA PRIVILEGIADA QUE SOC.

Sí, us he de dir, que sou, que som uns privilegiats i, que encara que el sector laboral, avui en dia, està molt més complicat que abans, la formació, els coneixements i la pràctica de tots els que acabem els estudis de la FNB són molt apreciats i valorats en el sector marítim i en altres sectors industrials. Tot és així que, molts companys ja trobaven i troben feina abans d'acabar la Universitat i la resta, també començàvem i comencen a treballar sense gaires problemes.

Si realment us agrada el món marítim, en qualsevol de les seves variants: enginyeria, nàutica o màquines, estic segura que trobareu una feina que us ompli, que us agradi i que us faci créixer com a persones i com a professionals.

Com a exemples, us puc dir algunes de les feines en les quals estan els meus companys i jo mateixa: Pràctic de port, Capitans marítims de les Autoritats

Portuàries, Controladors del tràfic marítim, Oficials de màquines i de pont de la MM en grans companyies navilieres, drassanes, caps d'operacions, assessors de la IMO, caps de planta d'indústries tèrmiques i nuclears, inspectors de vaixells d'esbarjo, assegurances marítimes, vettings, loading master en terminals petroquímiques, aduanes, salvament marítim, surveyors de SSCC, ... en aquest últim grup és on em trobo jo, etc.

Com segurament us han explicat i com ja veieu, les sortides professionals són innumerables. Totes elles comporten responsabilitats i reptes personals que us faran estar contínuament aprenent i que no deixaran que us avorriu en el treball, és a dir, que excepte algun dia concret (tothom té algun mal dia), estic segura que us agradarà anar a treballar i gaudireu en la vostra feina sigui quina sigui.

En aquest punt i encara que no m'agrada gaire parlar de mi, crec que és necessari que sapiguen una mica més d'aquesta humil exalumna que te l'honor d'apadrinar-vos aquest any.

Jo vaig arribar aquí perquè m'agraden les màquines i m'agrada el mar, suposo que com a molts de vosaltres. En principi volia ésser una més dels milers de nois i noies que estudien Enginyeria Industrial però, al Salo de l'Ensenyament vaig veure que en aquesta carrera podia unir les dues coses que més m'agraden i vaig canviar la meva llista de preferències. També em va cridar molt l'atenció que per aconseguir el títol professional s'havien de fer unes pràctiques obligatòries de 12 mesos navegant i vaig pensar que això era primordial per completar la formació teòrica de qualsevol carrera i a sobre, això d'embarcar-se em semblava una aventura molt interessant.

Tan important va ésser això de les pràctiques que, encara que va ésser difícil acabar-les o millor dit començar-les, tots i recalco tots els llocs on vaig fer pràctiques em van oferir treball i em van deixar les portes obertes per si volia tornar.

Jo, vaig decidir navegar en primera instància, tenia la sensació que havia de treballar d'allò per a lo qual havia estudiat i, tenia la sensació de que encara em quedava molt per aprendre i que la millor manera de fer-ho era navegant. Avui en dia, crec que va ser una decisió correcta. No va ser fàcil, per una noia jove com jo, com vosaltres, però va ser necessari per arribar on estic ara i va ser una experiència inoblidable en tots els sentits. A tots aquells que teniu dubtes, us recomano, que si podeu, navegueu i treballeu com a marins, encara que sigui per un curt període de temps.

Precisament, estava navegant, ja com a oficial de màquines, quan vaig rebre una trucada del cap de Germanischer Lloyd, una de les 5 grans SSCC, volia parlar amb mi i volia oferir-me, si m'interessava, un treball com a surveyor. Jo em vaig quedar parada perquè no coneixia a aquest home, però ell havia sentit a parlar de mi i havia demanat el meu telèfon perquè creia que complia tots els requisits que ell buscava en un surveyor.

Encara que els meus plans passaven per navegar una mica més, no vaig poder rebutjar la feina que m'oferien i, pocs mesos després vaig esdevenir el surveyor

més jove de la companyia, una de les 10 primeres dones de tot el món treballant com a surveyor i la primera a Espanya.

Us explico aquesta anècdota o experiència, perquè vull recalcar una cosa molt important ara que deixeu la vida universitària per entrar de cap en la vida laboral. El món en el qual entrareu a treballar la gran majoria de vosaltres, el món marítim, és un món molt gran i obert per la seva internacionalitat i diversitat de feines però, a la vegada, és un món molt petit i tancat. Totes les feines estan relacionades i tots depenem els uns dels altres. TOTHOM et coneix i tu coneixes a tothom encara que no sigui personalment, per lo tant, és de vital importància que sigueu vosaltres mateixos allà on aneu, que sigueu professionals sempre i sobretot que sigueu honestos amb tothom i amb vosaltres mateixos. Amb aquestes premisses, sigueu joves, homes, dones, ... no tindreu cap problema i arribareu allà on vosaltres us proposeu.

Finalment dir-vos que avui és un gran dia per a mi, per poder estar aquí amb tots vosaltres, però sobretot, avui és un gran dia per a vosaltres. Avui és el dia que heu estat esperant, buscant i lluitant durant anys i heu de sentir-vos realment orgullosos de poder dir a tothom que heu aconseguit la vostra meta universitària, que ja sou els nous graduats de la Facultat de Nàutica de Barcelona.

**ENHORABONA A TOTS PEL GRAU ACONSEGUIT!!!!
I, ENCARA QUE ESTIC SEGURA QUE NO LA NECESSITAREU,
MOLTA SORT A TOTS EN LA VOSTRA NOVA ETAPA!!!!**

*Raquel Quiroga López
Padrina de la Promoció 2014-15
Octubre de 2015*